

Előszó

Az 1993/94-es tanév második felében az ELTE Szociológiai Intézete „Az AIDS társadalmi hatásai” címmel féléves tárgyat hirdetett meg a szociálpolitika, illetve szociális munkás szakos hallgatók számára. Talán nem teljesen érdektelen számot adnunk ehelyütt arról, miből is állt a kurzus tematikája, s hogy kik voltak azok a kiváló tudósok, szakemberek, akik – átérezve a téma fontosságát – megtisztelték az őket felkérőket azzal, hogy elvállalják, hogy hallgatóink számára előadást tartsanak.

A félévet – medicináról és szociológiáról egyszerre lévén szó – *Losonczy Ágnes* előadása nyitotta meg a betegségről mint „szociális konstrukcióról”, a betegséghez és a beteghez való viszony alapvetően társadalmi természetéről. Két további alkalommal *dr. Balázs Péter* tartott előadást a járványok társadalomtörténetéről, valamint a HIV-fertőzés és az AIDS szűkebb medicinális vonatkozásairól. *Buda Béla* professzor a szexualitás kérdéskörét átfogó történeti-szociológiai nézőpontból világította meg, a pszichológus *Komáromi Éva* pedig a drogfogyasztásnak mint „rizikófaktornak” a HIV-fertőzéssel kimutatható összefüggéseit vázolta fel. Ezt követően *Losonczy Ágnes* azzal foglalkozott, mi jellemzi a halálhoz való viszonyt a modern társadalmakban. *Fehér Márta* tudományfilozófus azokat a folyamatokat elemezte, amelyek a tudományos fejlődésbe vetett laikus hit alakulását napjainkban meghatározzák. Újra szociológusok jöttek: a stigmatizálás általában vett kiváltó okairól és társadalomlélektani mechanizmusairól *Kovács András* tartott előadást, majd – a stigmatizáltaknál maradva – a homoszexualitásról mint társadalmilag értelmezendő jelenségről *Tóth László*. Szót kapott a politológus is, *Gyurgyák János* a konzervativizmus eszmerendszerét, valamint az „új konzervativizmus” társadalmi-politikai alapjait mutatta be. Az egyéni szabadságjogok és közérdekek közötti ütközések kérdésköréről pedig a filozófus *Kis János* beszélt hallgatóinknak. A kurzust – a nyitó előadásra rímelve – *Makara Péter* előadása zárta az egészségügyi és társadalmi prevenció nehézségeiről.

A hallgatóknak a félév végén írásban kellett kollokválniuk. A szerkesztőség most örömmel biztosít – a kívántnál sajnos kényszerűen kevesebb – helyet az *Esély* hasábjain a legjobb vizsgadolgozatoknak. Mint az Olvasó látni fogja, nem „udvariassági gesztus” ez, a dolgozatok saját színvonaluk jogán szerepelnek itt.

Léderer Pál